

STS de 19 de maig de 2022, recurs 2057/2020

Caducitat de l'acció per acomiadament en un ens públic després de la reforma de la Llei 39/2015 i efectes de la notificació defectuosa (accés al text de la sentència)

Es resol en unificació de doctrina **si s'ha d'aplicar el requisit de conciliació administrativa prèvia, una vegada suprimida la reclamació prèvia a la via judicial, a efectes del còmput del termini de caducitat de l'acció d'acomiadament**, així com l'abast de tal supressió. Aquesta qüestió **es planteja com a conseqüència de l'acomiadament d'un empleat d'un ens públic** el 30 de juliol de 2019, remès per burofax l'endemà. El 12 d'agost es va presentar papereta de conciliació davant del servei competent, intentada sense efecte el 9 de setembre, i es va presentar la demanda el 19 de setembre.

El TS resol, acudint a doctrina ja unificada, que **no és procedent la conciliació administrativa prèvia en cas d'acomiadament de personal laboral**, d'acord amb el següent:

- No es pot compartir que en suprimir la reclamació administrativa prèvia sigui preceptiva la conciliació. **La Ley 39/2015 expressava la seva voluntat de suprimir tràmits i càrregues que no feien res més que dificultar als administrats el seu dret a la tutela judicial efectiva**. Això implicaria substituir un tràmit per un altre, el qual tampoc facilitaria l'accés a la via judicial sense haver de passar per tràmits innecessaris i escassament efectius.
- **És plausible interpretar que la suposada introducció a la Ley 39/2015 de la conciliació prèvia** per demandar les administracions públiques hagués requerit, per la seva radical novetat, un pronunciament més clar i explícit.
- La literalitat de l'art. 69.3 de la *Ley 36/2011, de 10 de octubre, reguladora de la jurisdicció social* condueix a rebutjar el requisit de la conciliació prèvia. Així mateix, les exigències formals de les notificacions, de conformitat amb l'art. 69.1 de la mateixa llei, no només comprenen als actes administratius que esgoten la via administrativa prèvia, com indica la sentència de contrast d'aquest recurs.

Pel que fa a quan s'entén complert el termini de caducitat, al Tribunal conclou el següent:

- **Davant d'una notificació defectuosa, el tràmit no s'inicia fins que** el treballador actua mitjançant actes que posin de manifest que **coneix no només el contingut de la decisió, sinó també com fer-li front**.
- **Nombroses sentències del TS han conclòs que no és procedent declarar la caducitat**, perquè el termini no es computa a partir de l'acte de conciliació o reclamació prèvia que indegudament hagués pogut presentar l'interessat.
- Aplicant-ho al cas concret, **la sentència recorreguda resol correctament quant a la inexigència de conciliació administrativa prèvia, però no s'acomoda a la doctrina exposada pel que fa al moment en què s'ha d'entendre que computa el termini de caducitat** ja que, si bé és cert que la part actora va procedir a presentar la papereta de conciliació, aquest acte s'entén com a moment en què es notifica l'existència d'acomiadament -a més, en aquest cas tan sols

constava la data en què es va remetre el burofax però no la de coneixement de l'acomiadament per part del demandant-. **I en ser aquell moment quan s'entén notificat l'acomiadament, és cert que perquè això tingui plena eficàcia a fi de començar el termini de caducitat, aquesta actuació no esmena els defectes en relació amb la forma d'actuar davant d'aquesta decisió extintiva que només es podria haver entès superat si la part hagués actuat, malgrat aquesta manca d'indicació, com escauria en dret,** el que només es produiria mitjançant la presentació de la demanda. Per tant, l'acció no es pot considerar caducada.